

Rodzajnik

Rodzajnik występuje przed rzeczownikiem jako pierwszy z wyrazów określających. Jeśli przed rzeczownikiem znajdują jakieś inne wyrazy określające, używa się ich za rodzajnikiem lub też zamiast niego (szczególnie zaimki dzierżawcze).

Są dwa typy rodzajników – określone i nieokreślone, oba w podobny sposób odmieniane przez przypadki, rodzajnik nieokreślony nie występuje jednak w liczbie mnogiej.

Rodzajnikiem określonym rodzaju męskiego jest *der*, żeńskiego *die*, nijakiego *das*, w liczbie mnogiej występuje rodzajnik *die* (odmienny przez przypadki jednak inaczej niż rodzajnik dla rodzaju żeńskiego liczby pojedynczej – zob. niżej w rozdziale deklinacja).

Rodzajnikiem nieokreślonym rodzaju męskiego jest *ein*, żeńskiego *eine*, nijakiego *ein* (odmienne jednak inaczej niż dla rodzaju męskiego). W liczbie mnogiej nie ma rodzajnika nieokreślonego.

Rodzajniki pełnią w języku niemieckim ważną funkcję, gdyż fleksja rzeczowników jest bardzo uboga, zaś szyk zdania na tyle swobodny, że bez nich często trudno by było zrozumieć, w którym przypadku dany wyraz się znajduje, a co za tymi idzie, jaką funkcję pełni w zdaniu.

Źródło: www.wikipedia.pl